

Østre Landsrets hørings svar over L 176 (folketingsåret 1996-97, L 176 - bilag 11)

Trafikministeriet
Nytov 11-13
1450 København K.
Telefax 33 93 27 80

Ved skrivelse af 12. marts 1997 (4. ktr. j.nr. 1996-4401-16) har Trafikministeriet anmodet Østre Landsret om en udtalelse i anledning af forslag til lov om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel m.v.) fremsat for Folketinget den 26. februar 1997 (nr. L 176).

Lovforslaget har været drøftet på et plenarmøde for landsrettens dommere den 4. april 1997. På baggrund af drøftelsen skal jeg udtale følgende:

- 1) Landsretten kan ikke have bemærkninger til forslaget politiske sigte, at gennemføre en nedsættelse af promillegrænser til 0,50.
- 2) Derimod giver lovforslaget anledning til følgende bemærkninger af både principiel og mere teknisk art.

Det fremsendte lovforslag indeholder i sine bemærkninger særdeles detaljerede reguleringer af sanktionerne i anledning af overtrædelser af de pågældende bestemmelser i færdselsloven. Det er – når det sammenholdes med bl.a. de seneste lovforslag om ændring af straffeloven m.v. – udtryk for en tendens til øget anvendelse af detaljerede tilkendegivelser, der for nærmere angivne tilfælde ganske nøje angiver det forudsatte niveau for den konkrete strafudmåling m.v. inden for lovens rammer. Landsretten finder, at denne tendens giver anledning til principielle betænkeligheder.

Efter grundlovens § 3 er den dømmende magt hos domstolene. Til udøvelsen af dømmende magt hører som en meget central opgave afgørelsen af straffesager, herunder udmåling af straf m.v. inden for de generelle rammer, der er fastsat af lovgivningsmagten, dels i den enkelte straffebestemmelse, dels i mere generelle lovbestemmelser om straffens fastsættelse.

Landsretten finder det derfor principielt betænkeligt, at lovforslaget vedtaget med de nuværende bemærkninger.

I denne forbindelse bemærkes, at det også af domstolene erkendes, at det store antal straffesager om overtrædelse af færdselsloven taler for, at der opstilles retningslinjer for behandlingen af disse sager. Dette er også sket i forbindelse med tidligere ændringer af færdselslovens bestemmelser om spiritus- og promillekørsel, jf. landsretspræsidenternes cirkulæreskrivelse af 22. juni 1981 til samtlige byretter om de retningslinjer, der vil blive fulgt af landsretterne ved behandlingen af de pågældende sager. Der er god grund til at fremhæve, at udarbejdelsen af disse retningslinjer principielt bør henhøre under domstolene selv.

Det blev under drøftelsen af flere landsdommere fremhævet, at indpasningen af nye sanktioner i den bestående praksis på flere punkter giver anledning til problemer, der nødvendiggør en nøje gennemgang i en arbejdsgruppe mellem de to landsretter på samme måde, som dette skete i 1981.

Det tilføjes, at domstolene selvsagt må antages at ville tage generelle tilkendegivelser fra lovgivningsmagten om sanktionsniveauet i betragtning ved udarbejdelsen af kommende retningslinjer, men at man ikke kan antages at ville føle sig afskåret fra at fravige dem, hvis deres anvendelse i konkrete situationer ikke skønnes velbegrundede.

- 3) Jeg skal i øvrigt henvise til vedlagte notat, som er en revideret udgave af et notat, der dannede grundlag for drøftelsen på plenarmødet.

- a) Landsretten må udtale sig imod en gennemførelse af forslaget til ændring af færdselslovens § 53, stk. 1, og stk. 3 (ved-